

32-и полкъ, той съ 1-а и 2-а дружини, картечната рота, 2/6-а с. с. батарея и пионерния взводъ, тръгна отъ Хаджиомуръ и въ 17:30 часа стигна въ с. Хаскьой. Тукъ къмъ колоната се присъединиха 3-а и 4-а дружини съ 1/6-о не с. с. артилерийско отдѣление. Колоната тръгна по разваленото шосе. Походътъ бѣ дълъгъ и уморителенъ. Батареитѣ трѣбваше да препрѣгатъ и да се измѣкватъ на ржце отъ калта. Въ 23:30 часа колоната стигна въ Къзълджикъ — 7 клм. западно отъ Ениджи, и следъ тричасова почивка продължи похода къмъ Лозенградъ, като имаше въ предна охрана полурота отъ 1-а дружина и вдѣсно странично прикритие — 1-а рота; главни сили: 1-а дружина, дветѣ не с. с. батареи, 2-а дружина, картечната рота, 3-а дружина, 2/6-а с. с. батарея, 4-а дружина. Когато колоната наближи Лозенградъ, командирътъ на полка изпрати адютанта при коменданта на Лозенградъ да уреди и да узнае за опредѣленитѣ квартири. Но комендантътъ предаде заповѣдта отъ Щаба на действащата армия — бригадата още сжщия день (18 окт.) да се съсрѣдоточи въ Инжеклеръ.

Къмъ 15 часа полкътъ стигна въ Лозенградъ, мина презъ града безъ да се спира въ него. Тукъ къмъ полка се присъедини страничното прикритие — 1-а рота. Колоната продължи пѣтя си по шосето за Иено. Дълбоката калъ, голѣмата умора на войницитѣ, дългитѣ обози, многото ранени, които се връщаха отъ бойното поле, особено десеткитѣ коли съ умиращи тежко ранени, бавѣха движението на полка и много го затрудняваха. Настана тъмна нощъ. Командирътъ на артилерийския полкъ нѣколко пѣти докладва, че конетѣ вече падатъ отъ умора, и молѣше командира на полка да спре колоната за пренощуване. „Тамъ въ опредѣления пунктъ е нашата почивка, макаръ и съ едно само орждие да стигнемъ“, отговаряше последниятъ и продължаваше движението.

Нощта вече преваляше, когато колоната стигна Иено и, тъкмо когато следъ малка почивка се готвѣше да продължи движението за Инжеклеръ, отъ командира на бригадата се получи заповѣдъ: „Колоната да остане да ношува въ Иено и сутринята въ 7 часа да тръгне за Бунаръ-Хисаръ, кждето ще се събере цѣлата бригада“. Отъ лошия и дълъгъ пѣтъ (около 72 клм.) и умората на войницитѣ полкътъ се бѣ разсѣялъ по цѣлия пѣтъ, но презъ нощта всички войници се прибраха.

На 18 октомврий вечерята 1/5-а и 2/5-а бригади бѣха на позиция източно отъ Бунаръ-Хисаръ (отъ шосето и на югъ отъ него въ една линия); 3/5 а бригада — на позиция североизточно отъ Бунаръ-Хисаръ, северно отъ шосето Бунаръ-Хисаръ—Виза. Задъ 5-а дивизия бѣше пристигнала 1/3-а бригада съ 11-и Сливенски полкъ въ Иено, а съ 24-и Черноморски полкъ — въ Инжеклеръ.

Срещу 5-а Дунавска дивизия бѣ II Източна турска армия (III и XVIII корпуси), източно отъ Карагачъ-дере, отъ дветѣ страни на шосето Бунаръ-Хисаръ—Виза. На дѣсния флангъ на армията действуваше дивизията Джемалъ бей, а по-наюгъ отъ нея — дивизиятъ Ф. Зия и Хасанъ Изетъ.